

Bréfa- og málasafn 1966, fyrri hluti

Bjarni Benediktsson – Stjórnmal – Forsætisráðherra – Bréf – Andrew G. Gilchrist – Aug von Hartmansdorff – Carl Magnus Pontén – Eiríkur Benedikz – Gerhard F. Kramer – Gerhard Meseck – Guðbrandur Ísberg – Gunnar Thoroddsen – Hans Petter Lundgaard – Magnús V. Magnússon – Sture Petrén – Sven B. F. Jansson – Torstein Eckhoff – (?) von Pleten

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Stjórnmalamaðurinn

Askja 2-33, Örk 2

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

COMMONWEALTH RELATIONS OFFICE,
DOWNING STREET, S.W.1.

3 August, 1966.

My dear Bjarni,

You may remember that it was during my time as Ambassador that two early English pictures of Icelandic scenes were acquired for the Embassy Residence. I keep my eyes open for this sort of thing, and I saw a pair of small paintings the other day at Spink's, 5 King Street, S.W.1., which might be of interest to you or to one of your friends. They are by a not-very-well-known artist called Nicolas Pocock (1740-1821) and are 8" x 12½" in size. They are said to represent "Basalts off Stappen", and were painted about 1791. I have not interested myself because - to be quite frank - I do not consider them to be particularly decorative, but they have some historical interest.

I was very sorry not to be able to make a trip to Iceland this year. Haraldur was very anxious for me to come, and Hallgrimur had promised me a couple of days on his river; and I would have liked very much to visit your hospitable house and fight the cod-war over again over a glass (or more) of my native drink - I might even have brought Freda along for a game of bridge.

Indonesia / But circumstances were unfavourable. After leaving ~~Iceland~~ I had a long period of idleness but no freedom - I was always on call to London and had frequently to go there for meetings and consultations - and this made it impossible to plan anything in time. Now I am temporarily assigned to the Commonwealth Office for a special job connected with Rhodesia; but there is a gratifying rumour that by the end of the year I shall be Ambassador in Dublin. Let's hope it is true, and then I shall plan on a visit to my Icelandic friends next year. It will be wonderful to breathe that pure Icelandic air again - London is terrible, but even in Scotland one has to go to the far North to get anything resembling the Icelandic scenery and the clear Icelandic air.

/If

H.E. The Hon. Bjarni Benediktsson,
Prime Minister of Iceland,
Reykjavik,
Iceland.

If I cannot see you in Iceland this year, is there any likelihood of seeing you over here? Perhaps you and Sigrithur could spend a week-end with us in Scotland as you pass through - we still have our little house in the country there and we are keeping it open until we know more definitely about our future.

We are all pretty fit - one of our children is in Germany, another in France, and one with us here. I hope you are all flourishing and that the next election does not give you cause for alarm.

Your very sincerely
Andrew Gilbert
(A.G. Gilchrist)

When I have settled in here I shall make contact with Judmundur & get some Icelandic news. I had a long yarn with Henrik in Paris when I was over there a few weeks ago for a NATO meeting.

COMMONWEALTH RELATIONS OFFICE,
DOWNING STREET, S.W.1

16 August, 1966.

Dear Bjarni,

Freda and I were very pleased to see that you were thinking of visiting us.

The week-end you suggest will do very well. Freda, who is with me now in London, had intended in any case to spend the first fortnight of September in Scotland, and I will travel north to join her on the evening of Friday, September 2nd. One of us will meet you next day at either Glasgow or Prestwick; but - unless you have a wild craving to see Burns's cottage, which is near Prestwick - we would prefer you to make it Glasgow. Let us know the time.

As for your departure, I think that it would be much too short if you left on Sunday. I must myself fly back on Monday morning, since I am concerned with the Commonwealth Prime Ministers' meeting which begins in London on that day; but Freda says she would like to take you to Loch Lomond - which we couldn't very well do on the Sunday, because the roads are so crowded in that particular area. So I think you should plan on returning to Reykjavik by one of the evening planes on the 5th - there is a choice of two from Glasgow, at 1940 and 2130.

We shall have our two sons on hand to serve drinks, but Janet I think will still be in Germany, where she is doing a short-term job on the *Stuttgarter Zeitung*. Now if only my Christopher knew a bit of Icelandic, I would ask you to give him a temporary job next summer on Morgunbladið!

I hope your Bjorn will look us up in London. I daresay he could give me some good advice on what to do about Zambia and Kaunda, and I certainly need it.

We look forward very much to seeing you both.

(A.G. Gilchrist)

H.E. The Hon. Bjarni Benediktsson,
Prime Minister of Iceland,
Reykjavik,
Iceland.

7 Sept 66

Dear Bjarni,

Iceland is fortunate that her only sacred animal is a bird, the golden plover, the excessive survival of which can have relatively little effect on agricultural production.

Andrew,

The Times - September 6, 1966

Delhi uproar over killing of cows

DELHI, Sept. 5.—A member of Parliament who is a Hindu priest brought proceedings in India's House of the People to a halt today by shouting: "Glory to mother cow; destruction to the Government which kills the cow".

Outside Parliament riot police stood guard as a bull was marched to the House by thousands of demonstrators demanding a national ban on the slaughter of cows, which are sacred to orthodox Hindus.

The saffron-robed priest, Swami Rameshwaranand, refused to obey the Speaker, who told him to stop disturbing the proceedings, and later to leave the House.

"You can shoot me or kill me, but I will not go out", the swami shouted.

At one stage the Speaker directed the official recorder and the press not to take down the swami's remarks.

Backbenchers of the ruling Congress Party shouted at the swami, and there was uproar until an Opposition member suggested a brief adjournment to prevent an ugly situation. The swami was not in his seat when the House reassembled.—*Reuter*.

7 Sept 66

Dear Bjarni,

Iceland is fortunate that her only sacred animal is a bird, the golden plover, the excessive survival of which can have relatively little effect on agricultural production.

Andrew,

The Times - September 6, 1966

Delhi uproar over killing of cows

DELHI, Sept. 5.—A member of Parliament who is a Hindu priest brought proceedings in India's House of the People to a halt today by shouting: "Glory to mother cow: destruction to the Government which kills the cow."

Outside Parliament riot police stood guard as a bull was marched to the House by thousands of demonstrators demanding a national ban on the slaughter of cows, which are sacred to orthodox Hindus.

The saffron-robed priest, Swami Rameshwaranand, refused to obey the Speaker, who told him to stop disturbing the proceedings, and later to leave the House.

"You can shoot me or kill me, but I will not go out", the swami shouted.

At one stage the Speaker directed the official recorder and the press not to take down the swami's remarks.

Backbenchers of the ruling Congress Party shouted at the swami, and there was uproar until an Opposition member suggested a brief adjournment to prevent an ugly situation. The swami was not in his seat when the House reassembled.—*Reuter.*

G. B. S.

Till Islands Statsminister
med make framför Greta
i Leth Deink all hjärtligt
tack för den utomordentligt
trevliga och kulinariska
middagen den 27 okt.

London den 7-11-1966.

Justitiekanslern

Tier Islands Ráttarmáttel
och Fm Benediktsson framt Eya
och den Ráttelun til varum
tak til den minnesværlu och
glædu ferðun til Grand hótel
den 27 okt. 1866

Stjallan den 31 okt. 1866

Blönduósi, 29. marz 1966.

Herra forsætisráðherra

Bjarni Benediktsson.

Háuhlíð 14.-Rvík.

Góði vinur.

Ég hlustaði að sjálfsögðu á úvarpsumræðurmar um vantraustið á dögnum og var mjög ánægður með frammistöðu talsmanna ríkisstjórnarinnar. Þó var þar eitt atriði, sem mér fannst ekki lögð nægileg áherzla á, hraðvaxandi þörf fyrir aukið rafmagn til eigin nota. Sama máli var að gegna í spurningapettinum í gærkveldi, þar sem Lúðvík Jósefsson var til andsvara. Hann hélt því fram, án þess að hreift væri spurningum til skýringar hæginni staðhæfingu, þeirri að það eina, sem Íslendingar fengju í aðra hönd út úr alumverksmiðjurekstrinum, væri kaup þeirra manna ísl., sem við hana ynnu. Það kaup getur að vísu numið allhárri upphæð, en auðvelt er að benda á, að með vinnu sömu manna við almenn framleiðslustörf eru líkurnar til að skapa mætti álíka útflutningsverðmæti fyrir þjóðina. Vinnan við verksmiðjuna er því létt á vogarskálinni, meðan næg vinna er við framleiðslustörf í landinu, enda er hún að mínu viti nánast aukatriði, miðað við núverandi atvinnuástand. Aðalatriðin eru önnur, sem þarf að skýra og leggja ríka áherzlu á. Skýra svo vel, að hinn almenni kjósendi sé raunverulega með á nótnum.

Í fyrsta lagi er það þörfin fyrir tvöföldun innlendrar raforkuframleiðslu til innanlands nota á næstu 10 árum eða svo. Þessari þörf verður að fullnægja með einhverjum hætti. Að dómi þeirra manna, flestra sérfróðra, sem um það mál hafa fjallað af hinni mestu kostgæfni undanfarin 5 ár, er aðgengilegasta leiðin hiklaust talin vera stórvirkjun við Búrfell. En við slíka virkjun fæst miklu meiri orka, en við höfum þörf fyrir til eigin nota fyrst um sinn. Og þá er spurningin. Hvað á við þá raforku að gera? Að láta hana ónotaða, kemur vitanlega ekki til mála. Gert er ráð fyrir að taka stórlán til sjálftrar virkjunarinnar, sennilega svo hátt, sem lánstraust okkar frekast leyfir. Hverjar líkur eru þá fyrir því, að við gætum sjálfir fengið viðbótarlán, nægilegt til þess að reisa sjálfir iðgjafaver, segjum alumverksmiðju, sem talið er einna álitlegast. En þessi alumverksmiðja er talið að muni kosta litlar 2.500-miljónir króna, ef mér hefir ekki misheyrst. Náttúrllega væri gaman að hafa þær í vasanum, en að taka þá upph

að láni, ofan á virkjunarkostnaðinn, jafnvel þó að fært reyndist, mundi ég sem kjósandi telja of mikið ábyrgðarleysi, a.m.k. nema öruggt væri um sölu framleiðslunnar. Og mig uggir að nokkuð margir landsmenn munu líta svipuðum augum á svo ofboðslega fjárfestinu, þó að fáeinir raddir hafi heyrst úr herbúðum stjórnarandstöðunnar, sem telja slíka leið færa. Hvað er þá til ráða. Við höfum ekki efni á að reisa verksmiðjuna sjálfir. Við getum ekki selt orkuna til annara landa. Til þess vantar leiðsluna, sem bjartsýnir menn hafa látið sér detta í hug að hægt væri að leggja, en mun nú á atomöldinni, vera þómt mál að tala um. Þá virðist aðeins vera ein leið eftir, sú að reyna að fá einhvern fjárhagslega sterkan aðila, til þess að kaupa af okkur raforkuna, með því að gefa honum kost á aðstöðu til að reisa verksmiðju (iðjuver), sem nýtt gæti það rafmagn, sem við þyrftum ekki sjálfir að nota og greitt okkur verð fyrir, sem gengi upp í afborganir og vexti af virkjunarkostnaðinum. Sú aðstaða væri fyrst og fremst rífleg lóðarspilda af verðlitlu landi undir byggingu iðjuvers og geymsluhúsa o.s.frv., og aðstaða til hafnargerðar, sem okkur mætti verða mikilla fjármunavirði, er tímar liðu. Hér við bætist svo það, að leyfa að flytja inn ~~byggingar~~ efni í byggingarnar og höfnina án tollgreiðslu. Stjórnarandstaðan hefir mjög hneyxlast á þessari svokölluðu ívilnun í tolli. Nú er hér alls ekki um söluvöru (verzlun) að ræða, en allir tollar miðast fyrst og fremst við það, að verzlunin hagnaður þoli og greiði tollinn. Og ekkert af efni, ^{sem þyrfti} til iðjuversins, yrði flutt inn, ef þetta sérstaka iðjuver risi ekki, og þá heldur engum tekjum tapað. Rafmarksverðið skal ég ekki heimska mig á ræða um. Þau fræði eru mér lokuð bók.

Þá er það annað atriði, sem mig langar til ^{af} mega minnst á, og fram kom sem fastur liður í áróðri stjórnarandstaðinga við útvarps- umræðurnar, og svo aftur hjá Lúðvík Jósefssyni í gærkveldi. Það er landhelgissamningurinn við Breta frá 1961. Augljóst virðist að þeir hafi komið sér saman um að reyna að breiða yfir skömm sína í afstöðunni til þess máls, með því að endurtaka landráðaáætlunina við hvert einasta tækifæri sem gefst til að opna munninn í ræðustóli, út frá þeirri kenningu, "að lýginni verði að lokum trúað, ef hún er endurtekin nógu oft og af nægilegri óskammfeilni". Og ég er ekki frá því að þetta kunni að takast. Þessu athæfi þarf að mæta, betur og oftar en gert hefir verið. Sennilega yrði það bezt gert með því að draga forustumennina sundur og saman í háði. Það virðist t.d. augljóst, að stjórnarandstaðan, ef hún kæmist til valda, mundi taka sér fyrir hendur að leika stórveldi, og setja, ~~l~~íkt og Rússar, nýjar reglur um hafsvæði, sem nú eru opið haf, án þess að telja sig þurfa að taka

III.

tilit til annara þjóða og úrskurður alþjóðadómstólsins komi þar ekki til greina, þó að við höfum löngu fyrir 1961 skuldbundið okkur til að hlíta úrskurði hans, ef mál, er okkur varðaði, bæri undir hann. Ef til vill eru einhverjir fleiri, en flokksforingjarnir, sem hefðu gaman af að spila það háa spil, og hefðu geð í sér til að leika stórveldi á viðkvæmun opinberum vettvangi, en þeir eru þó tæplega margir. Til þess er ísl. alþýða, jafnvel margir þeirra sem aðeins lesa Tímenn og Þjóðviljann, of skynsamir, enda þótt hömlulaus, illvígur áróður, nái oft að villa fyrir mönnum.

Þessar línur eru orðnar fleiri en ég ætlaði. Mér er ljóst að er ekki að flytja neinn nýjan sannleika, heldur margtuggið mál. En það er flutt af sjónarhóli sveitamannsins; hlustandans í fjarlægð.

Með bestu kveðjum og
árnaðaróskum.

Þinn einl.

Leifur E. Þóberg

PRESIDENTEN
KUNGL. SVEA HOVRÄTT

Stockholm den 28 november 1966.

Herr Statsminister,

Hjärtligt ber jag få tacka för Edra vänliga lyckönskningar till mitt inval i Haag-domstolen på vilka jag satte mycket stort värde. Tillåt mig också att än en gång ge uttryck åt min stora glädje att ha fått mottaga Edert förnämliga bokverk i vilket man återfinner hela Island och dess historia.

Med bästa hälsningar

Edna tillygna

Sture Petré

(Sture Petré)

Herr Statsministern Bjarni Benediktsson
Reykjavik.

Icelandic Embassy
1, Eaton Terrace
London, S.W.1.
TELEPHONE: SLOANE 5131-2.

6/10 1966.

Góði vinur,

Guðmundur ambassador hefi verið
burtu úr London þessa viku, en áður en
hann fór bað hann mig um að eitvega
og senda Pocock málverkin frá Spink & Son,
Tvo bindi (XI.-XII. b.) af Tounbee í grænu
bandi ásamt öðrustu bók Deutchers: The
Prophet.

Þetta sendist allt í stjórnarpósti
þeim sem fer frá London á morgun, þ.
7. október. Vona ég að þetta reynist
allt rétt og að það komist heilt í
höfn.

Með bestu kveðjum

þómin línl.

Eiríkur Benediktsg.

kaupmannahöfn

17. okt. 1966.

gæti vinur!

Þegar þú Sigríður
farir hér um á leið til
Svíþýttar, vertum við Valla
ekki stótt! Höfn. Í fyrsta-
málið, þann 18. okt., förum
við í ferðalag suður á bóginn,
til Rotterdam og þáðan með
Rínarskipi til Basel og
Riebach. Til þess liggja þrjú
ástætur. Við höfum haft börn
okkar, lengdatökum og sonum,
þjá okkur í sumari, til
mikillar gleði þeir okkur
fullorðin fólk, og frættum
því sumarleysi. En í annan

3

staf gekk Vala undir uppsturt
vegna „endometriose“ í latnamali
met ágætum árangri. En
hún þarfush kvíðar og
er Rinnarþóris ekki síst
fáin vegna þess.

29. október at morgni
komum við lífbala,
hér þessi vent um, ef
við getum hlot þá á
flugvellinum, meðal-
annars vegna handrita-
mála og loftflutavanda.

Þegar Koller kemur
at sjálfsögðu út í flugvöll
og tekur á móti þekur,
og sendiráðsþillum til
ráðstofnunar at vild.

Hér eru margir í ferð
 eða hvaru og hafa mis-
 jafnt at segja. Þ.ó. Þeir
 sagði ég: Adalatoðidit
 þessu allt af veit
 þat, at halda meiri
 hluta. og þat tókst.

Sumstada eru
 ósinnu gagnlegu aðvörum.

Þ.ó. Vala sentum
 ykkur Sigríði okkar
 bestu óskir.

Þinn ein lagur

Gunnar.

PRESIDENTEN
KUNGL. SVEA HOVRATT

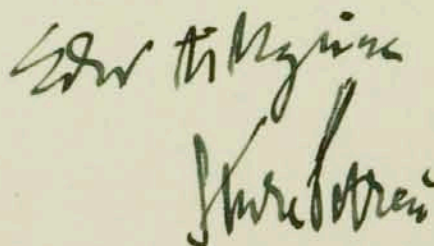
Stockholm den 29 september 1966.

Herr Statsminister,

Hjärtligt ber jag få tacka för Eder stora vänlighet att sända mig ett särtryck av Eder artikel om den konstitutionella nödrätten. Med stort intresse har jag tagit del av detta värdefulla bidrag till kännedomen om en statsrättslig företeelse, som i det nyss förflutna visat sig vara av så stor betydelse bl.a. i några av de nordiska länderna.

Tillåt mig att i gengäld sända Eder bilagda lilla recension av den senaste isländska juristmatrikeln.

Med bästa hälsningar även till Eder maka

(Sture Petré)

Statsminister Bjarni Benediktsson

Reykjavík.

DR. GERHARD MESECK

53 BONN-VENUSBERG 7.10.1966
ANNABERGER WEG 9

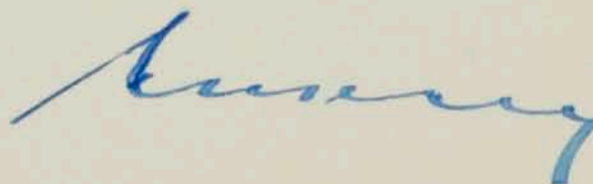
Herrn
Ministerpräsidenten
Bjarni B e n e d i k t s s o n
R e y k j a v i k / Island

Sehr verehrter Herr Ministerpräsident!

Über Ihre Glückwünsche zu meinem 60. Geburtstag habe ich mich ganz besonders gefreut, und ich möchte Ihnen für dieses Gedenken herzlich danken.

Ich war ja gerade mit Herrn Bundesminister Höcherl aus Island zurückgekehrt und noch ganz erfüllt von diesem erneuten Besuch und der hochherzigen Gastfreundschaft, die wir genossen haben. Ich selbst war auch sehr glücklich darüber, daß ich wieder so vielen alten Freunden in Island begegnen konnte. Im übrigen glaube ich, daß recht nützliche Gespräche geführt wurden, die zur Vertiefung der Beziehungen unserer Länder beigetragen haben.
/ Ich erlaube mir, Ihnen anliegend einen von Herrn Bundesminister Höcherl selbst verfaßten Artikel über "Island, Vorposten Europas im Nordatlantik", der in unserem regierungsamtlichen Bulletin erschienen ist, beizufügen.

Mit angelegentlichen Empfehlungen und freundlichen Grüßen
stets Ihr sehr ergebener

Ambassadör och Fru Aug von Hartmansdorff vilja härmed till Islands Statsminister och Fru Bjarni Benediktsson få framföra ett varmt och hjärtligt tack för att de fingo äran och nöjet att vara med om den storartade och angenäma middagen å Grand Hötel i Stockholm den 27 nästlidne oktober. Den älskvärdhet som visades dem blev mycket uppskattad och de satte stort pris på att åter få sammanträffa med gamla goda vänner från Island.

Laröd, Hittarp den 5 november 1966

Osló, 19/11 1966.

Státsráðgjafi Bjarni Benediktsson.

Mange takk for særtrykk av
artikkelen om Konstitusjonel nødret.

Følg syns den er meget instruktiv
og er helt enig i konklusjonene.

Vennlig hilsen
Torstein Eckhoff.

TIDSSKRIFT FOR RETTSSVITENSKAP

HOVEDREDAKTØR: PROFESSOR DR. JUR. CARSTEN SMITH

REDAKSJONSSEKRETÆR:

UNIVERSITETSSTIPENDIAT HANS PETTER LUNDGAARD

REDAKSJONENS ADRESSE:

INSTITUTT FOR PRIVATRETT, UNIVERSITETET I OSLO

KARL JOHANSGT. 47, OSLO I

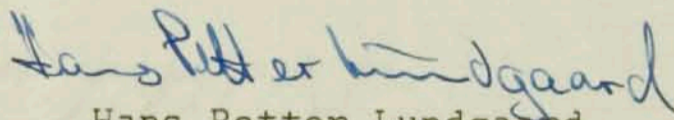
OSLO, den 28. april 1966.
HPL/EK

Statsminister Bjarni Benediktsson,
Reykjavik,
I s l a n d .

Deres artikkel om konstitutionel nødret går i disse dager i trykken. For ordens skyld tillater redaksjonen å gjøre oppmerksom på at vi efter samråd med vår danske sprogkonsulent har rettet ordet udgave (af provisoriske love) til udstedelse (af ...), i artikkelens 2. avsnitt.

Jeg går ut fra at De ikke har noe å innvende mot denne lille endring, men har vi gjort oss skyldig i en misforståelse ber vi Dem vennligst underrette oss telegrafisk.

Æ r b ø d i g s t

Hans Petter Lundgaard

Uelsingfors, nov. 8. 64.

Käraste vänner!

Hjärte-varma, innerliga tankar med stort ödmjukt tack — tack än en gång. Kommer ihåg mig — jag finner inte ord som kunde berisa denna smycket det gläder och styrker mitt sorgsna hjärta, än äga så dyrbara våra vänner — tack! —

Festen var underbar, salen smycket med bekvämlighet i Island's ljusiga färgen, musik och tvärliga människor — en stor glädje. Jag en vacker dröm, den jag aldrig skall glömma! — Resan var helt säkert förtärlig men hoppas att vi nu vilat ut, snart träffas vi här i H-fors och susvar än vi då skall få tid att sitta och prata. Alltid hjärtligt välkommen!

Uelsing. Till ert vänner
Dina

Stockholm den 10 november 1966.

Herr Statsminister,

Härmed ber jag få framföra
mitt värdsamma och hjärtliga
Tack för Eder stora vänlighet
att skänka mig det vackra
lokverket om Ásgrímur Jónsson.
Denna gåva skall alltid påminna
mig om Eder och fru Bene-
diktssons stora vänlighet mot
mig under Eder besök i
Sverige.

Herr Statsministerns

wärdsamt Tillgäme

O von Pleter

Herr Statsministern
B. Benediktsson,
Reykjavik.

Helsingfors den 4.11.1966.

Kära Sigrídur och Bjarni.

På Ellens och egna vägnar ber jag på det hjärtligaste få tacka för den vänliga inbjudan att komma till Stockholm.

Vi såväl som min mor gladde oss mycket att få träffa Er och konstatera den i mitt tycke för statlig gästfrihet så utomordentligt varma atmosfär, som den kvällen fyllde spegelsalen i på Grandhotel.

Bästa hälsningar.

Luit

Herr Statsminister Bjarni Benediktsson

R e y k j a v i k

FREIE UND HANSESTADT HAMBURG
KULTURBEHÖRDE

DER SENATOR

2. November 1966

Seine Exzellenz
den Ministerpräsidenten der
Republik Island
Dr. Bjarni Benediktsson
Forsætisráðuneytið
Reykjavík / ISLAND

Euer Exzellenz,
sehr verehrter Herr Ministerpräsident!

Für die so überaus freundliche Aufnahme in Ihrem Land anlässlich des Besuches einer Hamburger und Kölner Delegation möchte ich Ihnen meinen aufrichtigen Dank aussprechen. Dieser Dank gilt insbesondere dem Bankett, an dem teilzunehmen wir die Ehre hatten sowie auch allen Ihren Mitarbeitern, die uns den Aufenthalt in Ihrem schönen Lande zu einem unvergeßlichen Erlebnis gemacht haben.

Genehmigen Sie, Herr Ministerpräsident, den Ausdruck meiner ausgezeichneten Hochachtung

Ihr Ihnen sehr ergebener

(Gerhard F. Kramer)

UTRIKESPOLITISKA FÖRENINGEN
UN STUDENT ASSOCIATION · LUND BRANCH

Akademiska Föreningen · N LUND, Sweden
tel: 0412-18614 postgiro: 43 42 30

Lund den 2 november 1966.

Statsminister Bjarni Benediktsson
REYKJAVIK

Eders Excellens.

Än en gång ber vi att få tacka Eder för Eder givande och intressanta föreläsning och för Eder stora vänlighet att vilje komma till Lund. Vi är mycket glada att Ni ville taga Eder så god tid på Eder hos oss, vilket för vår del ytterligare för höjde värdet av Edert besök. Vi hoppas att kanske ånyo få äran att se Eder i Lund.

Med utmärkt högaktning.

Bengt Olof Nilsson

/ Bengt Olof Nilsson /
Ordf.

Carl Magnus Pontén

/ Carl Magnus Pontén /
Skr.

Utrikespolitiska Föreningen i Lund
c/o jur. stud. Carl Magnus Pontén
Bankgatan 1
Lund

Stockholm den 16 november 1966.

Till Islands Statsminister Bjarni Benediktsson.

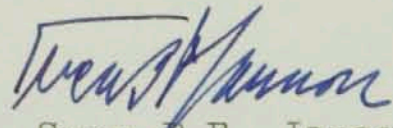
Käre Statsminister Bjarni!

Framför mig på bordet ligger Islendingabók Ara och anblicken fyller mig med glädje och tacksamhet. Jag har i kväll läst min gamle vän Jón Jóhannessons lysande inledning och mindes med vemod och saknad våra många diskussioner i detta ämne. Ingen gåva kunde vara mig kärare.

Boken skall också vara ett minne från de oförglömliga dagarna, då Islands statsministerpar gästade Sverige.

Låt mig samtidigt säga, att avslutningsfesten på Grand hotell var den utan jämförelse festligaste, som jag har varit med om. Min fru och jag har helt enkelt aldrig haft så roligt på en bankett.

Med hjärtlig hälsning
och stor tacksamhet från

Sven B.F. Jansson